

- 1 והנה, אף שענין זה נתבאר כבר בארוכה¹²⁶, מכל-מקום יש מקום לבאר את כללות הענין באופן נוסף
 2 - שאין הכוונה ללימוד שלא לשמה כפשוטו, אלא ללימוד התורה כפי שהיא בבחינת "פז", כמאמר
 3 רבותינו ז"ל¹²⁷ "מיוסדים על אדני פז"¹²⁸ - אלו פרשיותיה של תורה", ואף-על-פי-כן ישנה דרגא נעלית
 4 יותר בלימוד התורה - "הנחמדים מזהב ומפז רב"¹²⁹, דרגת התורה שלמעלה מ"פז", כפי שיתבאר לקמן.
 5 ומובן, שאין זה סתירה לפירוש דמפרשי הזהר (מ"גורי האריז"ל") שהכוונה ללימוד התורה שלא
 6 לשמה כפשוטו - כי:
- 7 ידוע שכל הענינים שבעולם משתלשלים מהתורה, כמאמר¹³⁰ "אסתכל באורייתא וברא עלמא". ומזה
 8 מובן, שגם הלימוד שלא לשמה כפשוטו, בשביל ה"כסא דפז", משתלשל מענין דוגמתו בתורה גופא,
 9 היינו, שיש דרגא בתורה הקשורה עם הענין ד"פז".
- 10 דוגמא לדבר: מבואר בכמה מקומות¹³¹ שהענין ד"פלתים" יכול להשתלשל מהענין ד"פלתים"
 11 דקדושה, וזאת - למרות שפלתים דקדושה היא בחינה נעלית ביותר, "התגלות השמחה בדביקות ה'
 12 בפילוש ובגלוי ובהתרחבות לאין קץ", באופן ד"ואתהלכה ברחבה"¹³², אף-על-פי-כן בהעדר הזהירות
 13 כו' יכול לבוא מזה שמחה של הוללות, בחינת פלתים ד'לעומת-זה'. ולכן מצינו שהבארות שחפר
 14 אברהם סתמום פלתים אחרי מות אברהם, היינו, שבהסתלקות האהבה דקדושה (בחינת אברהם), יכול
 15 להיות יניקה לחיצונים - בחינת הוללות ושמחה דקליפה, והעצה לזה - החפירה דיצחק, מדת היראה,
 16 שעל-ידי-זה שוללים את יניקת החיצונים כו'.
- 17 ומזה מובן גם בנוגע לענינו - שמענין התורה כפי שהיא בבחינת "פז", יכול להשתלשל לימוד התורה
 18 כדי לקבל "כסא דפז" כפשוטו.
- 19 ולכן אין כל סתירה בין הפירוש דמפרשי הזהר לפירוש האמור - מכיון שהענין ד'שלא לשמה'
 20 כפשוטו (כפירוש מפרשי הזהר) נשתלשל מהענין ד'שלא לשמה' כפי שהוא בשורש הענין - בתורה
 21 (כהפירוש המוזכר לעיל).
- 22 וכפי שיתבאר לקמן - בפרטיות יותר, וכן - ביאור ההוראה שיש ללמוד מענין זה בעבודת האדם.
- 23 כח. בהמשך להמוזכר לעיל (סעיף א) אודות המדובר בשבת זו בשנה שעברה, שקביעותה בכל
 24 הפרטים בשנה - הרי אין צורך לחזור על הענינים השונים, אלא להדגיש את החידוש שנתחדש בשנה זו,
 25 והוא - ששנה זו היא שנה כתיקונה, שנה כסדרה, דלא כשנה שעברה שהיתה שנת העיבור, ובשנת העיבור
 26 גופא - שנה שלימה, שנה שמספר ימיה הוא הגדול ביותר.
- 27 וחידוש נוסף בשנה זו - המנהג שנתקבל לאחרונה, ומתפשט והולך, ללמוד שיעור קבוע ברמב"ם,
 28 ג' פרקים בכל יום.
- 29 וכמדובר כמה פעמים שמכיון שכל דבר הוא בהשגחה פרטית, מובן שכן הוא גם בנוגע לקביעת
 30 השיעור דיום זה, שענין זה הוא בוודאי בהשגחה פרטית, ולכן יש למצוא בשיעור היומי הוראה ולימוד
 31 בעבודת האדם לקונו.
- 32 כט. בשיעור היומי¹³³ מצינו קרבנות שבאים גם על הזדונות - כמו: אשם שפחה חרופה - "הבא על
 33 שפחה חרופה בין בזדון בין בשגגה מביא אשם . . ומתכפר לו על הכל, על הזדונות שבה ועל
 34 השגגות"¹³⁴. וכן אשם גזילות - "כל מי שיש בידו משהו פרוטה ומעלה מממון ישראל, בין שגזלו וכו',
 35 וכפר בו ונשבע לשקר, בין בזדון בין בשגגה, הרי זה מביא אשם על חטאו"¹³⁵. וכן "הנשבע שבועת
 36 עדות בין בזדון בין בשגגה" - מקריב קרבן עולה ויורד¹³⁶.

(132) תהלים קיט, מה.

(133) הל' שגגות פרקים ט"א.

(134) פ"ט ה"א-ה.

(135) שם ה"ז.

(136) שם רפ"י.

(126) לקו"ש ח"כ ע' 46 ואילך.

(127) שהש"ר עה"פ (פ"ה, טו(א)).וש"נ.

(128) שה"ש ה, טו.

(129) תהלים יט, יא.

(130) זח"ב קסא, רע"ב. וראה ב"ר בתחלתו.

(131) תו"א בשלח סא, גיד. לקו"ת ואתחנן ה, א.